

gettet på det hidtidige niveau. Med en nominal stigningstakt på 2,86% udgør det ordinære budget for 2004 i alt 180,5 mill. euros. Danmarks andel heraf udgør 1,5654%, svarende til godt 21 mio. kr. I de kommende års prioriteringsdrøftelser vil Danmark sammen med bl.a. de øvrige nordiske lande søge at sikre, at Europarådets kerneområder, herunder især beskyttelsen af menneskerettighederne, får den fornødne finansiering.

Den løbende tilpasning af organisationen til de finansielle vilkår og til de stadige forskydninger i arbejdsopgaverne fortsætter. Opmærksomheden er bl.a. rettet mod, at organisationens politiske hovedprioriteter er tilstrækkeligt afspejlet i arbejdsgruppestrukturen. Men bestræbelserne på strømlining af organisationen angår ikke mindst arbejdet i selve Ministerkomitéen. Her er det besluttet med virkning fra dette år at reducere antallet af sessioner med ministerdeltagelse fra to til én om året. Som hidtil bliver ministersessionen anledning til at gøre status over resultaterne fra det udgående formandskab og præsentere prioriteterne for det kommende. Men det er samtidig forståelsen, at det land, hvis formandskab ikke afsluttes med en ministersession, normalt vil være vært for et af de fagministermøder, som organiseres af Europarådet. Det nye format vil på forsøgsbasis træde i kraft til maj i år, hvor Norge overtager formandskabet efter Holland.

7. EUROPARÅDET I DEN EUROPÆISKE INSTITUTIONELLE ARKITEKTUR

Ved siden af Europarådets mangeårige og frugtbare samarbejde med EU på det juridiske område har der gennem de senere år udviklet sig et tæt samarbejde om konkrete projekter, for eksempel i landene fra det tidligere Sovjetunionen og på Balkan og inden for rammerne af Stabilitetspagten for Sydøsteuropa. Det vil give god mening, om dette samarbejde om stabilisering af de nye demokratier kan fortsætte og udbygges, f.eks. i forbindelse med EU's nye naboskabspolitik. Men allerede udvidelsen af EU om få måneder vil få en række følgevirkninger for Europarådet, hvor EU-landene nu vil udgøre et flertal på 25 ud af 45 medlemslande.

Selvom intet endnu ligger fast, tegner der sig et billede, først og fremmest af et mere institutioneliseret samarbejde. Der er således åbnet op

for, at EU til sin tid kan udnytte mulighederne i den nye traktat for at tilslutte sig Den Europæiske Menneskerettigheds-konvention. Et sådant skridt vil efter regeringens opfattelse bidrage til at skabe en større retslig klarhed og frem for alt forhindre en uheldig konkurrence mellem domstolene i Luxembourg og Strasbourg. Muligheden af, at EU tilsluttede sig andre Europaråds-konventioner, f.eks. på det sociale og på det kulturelle område, har også været nævnt. I Ministerkomitéens regi har endog, på et helt foreløbigt plan, været drøftet den tanke, at EU kunne tilbydes en form for associeret medlemskab. Begrundelsen herfor er især, at EU-landene i Europarådet stadigt oftere kommer ud for at skulle tage stilling til spørgsmål omfattet af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller ligefrem fællesskabslovgivning.

Efter praksis finder der årligt en overordnet drøftelse sted mellem de politiske og administrative ledere af de to organisationer. Et sådant firepartsmøde blev også holdt under det danske EU-formandskab i efteråret 2002. Det var for regeringen en nyttig anledning til både at gøre status over det igangværende arbejde og til at drøfte Europarådets plads i det fremtidige europæiske samarbejde.

Også med OSCE har Europarådet et tæt dagligt samarbejde og tilbagevendende overordnede drøftelser på topplan. OSCE's kontor for demokratiske institutioner og menneskerettigheder, ODIHR, benytter sig i vid udstrækning af Europarådets juridiske instrumenter og øvrige ekspertise, herunder Venedig-kommissionens arbejde. OSCE's missioner i marken tjener mange steder også som støttepunkt for den mere beskeden tilstedeværelse fra Europarådet, og der er visse steder, f.eks. i Armenien og Azerbajdjan, knyttet medarbejdere fra Europarådet til OSCE-missionerne. I den periode, da både Europarådet og OSCE var til stede i Tjetjenien, fungerede et upåklageligt praktisk samarbejde mellem repræsentanterne for de to organisationer.

Det vil i stigende grad blive krævet, at organisationerne undgår dobbeltarbejde og tværtimod formår at komplettere hinanden. Her har vi i hovedstæderne et ansvar for, at indsatsen bliver prioriteret. Af særlig betydning er det også, at organisationerne ikke lader sig spille ud mod hinanden ved løsningen af vanskelige opgaver. Sådanne forsøg på »forum shopping« har vi set eksempler på. Men de er i det væsentlige blevet afværget.